

Teraz zaś, po wyzwoleniu z grzechu i oddaniu się na służbę Bogu, jako owoc zbieracie uświęcenie. Rz 6,26

Owocem naszej bliskości z Jezusem i oddania się Mu w całości jest przemiana każdego fragmentu, każdej chwili naszego życia - uświęcenie zwykłych czynności, wypełnianych obowiązków, pracy, spotkań i rozmów. Dla chrześcijanina żyjącego w stanie łaski, wszystko (każda chwila, praca, sytuacja, rozmowa) może stać się wydarzeniem tej łaski. Chrześcijanin właśnie pośrodku zwykłej codzienności przeżywa swoją wiarę.

Nasza codzienność jest uświęcana, gdy wykonujemy dobrze swoje obowiązki, w zgodzie z zasadami sprawiedliwości i z prawem, mając na celu miłość do Boga i służbę innym. W ten sposób, jako Boże narzędzia, sprawiamy, że Ewangelia staje się obecna we wszystkich zajęciach: zarówno tych efektownych, jak i najbardziej skromnych i ukrytych. Tym, co się liczy wobec Boga nie jest odniesiony sukces, ale miłość, jaka towarzyszy naszej pracy, naszym spotkaniom, rozmowom. Bóg daje nam łaskę odkrywania tajemnicy wielkości i nowości w monotonnałnych szczegółach codziennych obowiązków.

„Kiedy przystępujemy do pracy z myślą o jej uświęcaniu, w grę wchodzi cała gama cnót: męstwo, aby wytrwać w naszym trudzie pracy po mimo naturalnych trudności i nie dać się pokonać z powodu przemęczenia; wstrzeźliwość, by móc się bezgranicznie wyniszczać i by pokonać wygodnictwo oraz egoizm; sprawiedliwość, by wypełniać nasze obowiązki wobec Boga, wobec społeczeństwa, wobec rodziny, wobec kolegów; roztropność, aby w każdym przypadku wiedzieć, co należy czynić i niezwłocznie przystępować do dzieła... A wszystko, powtarzam, z Miłości.” /św. Josemaria Escriva/

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Wprowadzenie w temat spotkania

Krótko opisać swój „rozkład dnia”, czyli jak wygląda mój zwykły „przeciętny” dzień?

Godziny lub pory dnia, kolejne czynności, stałe zajęcia - każdy mówi na tyle na ile chce szczegółowo

Opowiedzenie krótko o tym jak wygląda nasz powszedni dzień, nie tylko będzie wprowadzeniem w temat spotkania, ale także będzie to możliwość dowiedzenia się czegoś o sobie nawzajem

3. Dzielenie się Słowem Bożym

3.1. Czytanie Słowa Bożego oraz Adhortacji „Gaudete et exsultate”

Z Pisma Świętego:

W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. (Ef 1,4)

Będę chodził w obecności Pańskiej w krainie żyjących. (Ps 116,9)

Powiedział im Jezus: «Moim pokarmem jest wypełnić wolę Tego, który Mnie posłał, i wykonać Jego dzieło. (J 4,24)

Adhortacji Apostolskiej Ojca Świętego Franciszka „Gaudete et exsultate”

Nie jest zdrowe miłowanie milczenia i unikanie spotkania z drugim, pragnienie odpoczynku i odrzucanie działalności, szukanie modlitwy i umniejszanie posługi. Wszystko może zostać zaakceptowane i zintegrowane jako część naszego życia w tym świecie i włączone w drogę uświęcenia. Jesteśmy powołani do życia kontemplacją pośród działania i uświęcamy się w odpowiedzialnym i hojnym wypełnianiu naszej misji.

Potrzebujemy ducha świętości, który przenika zarówno samotność, jak i postugę, zarówno intymność, jak i zaangażowanie ewangelizacyjne, tak aby każda chwila była wyrazem miłości darowanej pod wejrzeniem Pana. W ten sposób wszystkie chwile będą krokami na naszej drodze uświęcenia.

3.2. Chwila refleksji Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

3.3. Dzielenie Krótkie wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i pozostałe teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja. Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Kiedy moja praca, wypełnianie obowiązków będzie przyczyniać się do mojego uświęcenia?

Jakie mamy sposoby, by wszystkim co robię chwalić Boga? /konkretne przykłady/

4. Modlitwa na zakończenie spotkania